

**နှစ်တစ်သောင်းအလွန်မှ
အိမ်ပြန်ခရီး**

(Chapter 29 - 42)

စာစဉ် - ၃

စာရေးဆရာ

ဒန်နီယယ် PK

အပိုင်း (၂၉)

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ကျိုးဆုချင် က အိပ်ယာနိုးလာလျှင် ဧည့်ခန်းသို့ သွားလိုက်သည်။ ဧည့်ခန်းထဲရှိ စားပွဲပေါ်၌နှစ်ဦးသဘောတူ ကွာရှင်းစာချုပ် ရှိနေပြီး ဘဏ်ကဒ် မှာမူ ပျောက်ဆုံးနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရတော့၏။ သူမ ထိုမြင်ကွင်းအား မြင်လျှင် ရုတ်တရက် ထိုနေရာတွင် အချိန်အတန်ကြာ သည်အထိ ရပ်နေမိသည်။ ဝမ်းနည်းမှု နှင့် စိတ်ပျက်မှုတို့အား တစ်ပြိုင်နက် တည်းလိုလို ခံစားနေရသည်။ သူမ စိတ်ထဲတွင် ကျန်းရှန် က ယွမ် လေး တစ်သန်းလောက်နှင့် ပင် အလွယ်တကူ ကွာရှင်းပေးသည့် ပိုက်ဆံမက် သည့်ယောက်ျားတစ်ယောက် ဟု ထင်မြင်နေမိသည်။

" ဆုချင် ခဏစောင့်ဦးနော်..၊ မနက်စာ ကျက်တော့မယ်.."

ကျန်းရှန် တစ်ယောက် မီးဖိုချောင်ထဲတွင် အလုပ်ရှုပ်နေတော့သည်။ အချိန်အတန်ကြာပြီးမှ သူက ဟင်းပွဲအချို့ကို ယူဆောင်လာသည်ကို တွေ့ လိုက်ရလေသည်။ ကျိုးဆုချင် က ကျန်းရှန် ပြင်ဆင်ပေးသည့် အရသာရှိလှ သည့် မနက်စာကို စားနေရင်း ကျန်းရှန် တစ်ယောက် အမှန်တစ်ကယ် ပြန် ကောင်းနေပြီ ဖြစ်ပြီး ရူးချင်ယောင်ဆောင်နေသည်လားဟုပင် အံ့သြမိသွား သည်။ သို့သော် သူမ က ကျန်းရှန် တစ်ယောက် လူများကို ရိုက်နှက်ခဲ့သည့် အကြောင်းများအား ပြန်လည်တွေးမိလိုက်သည့်အခါတွင်တော့ သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်လေးပင် တုန်ယင်သွားမိသည်။ ကျန်းရှန်က နေပြန်ကောင်းနေပြီ ဆိုလျှင် အဘယ့်ကြောင့်အရူးတစ်ယောက်သဖွယ် ပြုမူနေရသနည်း။ မနက် စာ စားအပြီးတွင် ကျိုးဆုချင်က ကျန်းရှန် အား အလုပ် အတူသွားရန်

ပြောသည်။

" ကိုယ် အလုပ်မသွားတော့ဘူး.."

ကျန်းရှန်က ခေါင်းယမ်းလိုက်ရင်းပြော၏။ သူက သူ့ ကျင့်ကြံမှု အဆင့်ကို အမြန်ဆုံး တိုးတက်အောင် လုပ်ချင်နေပြီး လျှပ်စစ်ဖုန်း နှင့် ဂူချောင်ဟိုင်တို့အကြောင်းကို စုံစမ်းကာ ပြဿနာ၏ အရင်းအမြစ်ကို ရှင်းလင်းအောင် လုပ်ဖို့ရန်ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီ မဟုတ်ပါလား။ ဤသို့လုပ်မှသာ သူ့အနေနှင့် ကျိုးဆုချင် ဘေးမှ ထွက်သွားသည့် အချိန်တွင် သူမအတွက် အခက်အခဲ အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိတော့မှာဖြစ်ပြီး သူမ အတွက် စိတ်အေးနိုင်မည်လည်း ဖြစ်၏။ နောက်ပြီး သူ့ အရင် ဘဝက အတိုင်း ကျင့်ကြံမှု လောက၏ ထိပ်ဆုံးသို့ တတ်နိုင်သမျှ အမြန်ဆုံး ပြန်လည်ရောက်ရှိအောင် လုပ်ရဦးမည် မဟုတ်ပါလား။

" အဲဒါဆိုရင်လည်း..အိမ်မှာ ကောင်းကောင်းနေခဲ့နော်..၊ ဘယ်မှ လျှောက်သွားမနေနဲ့ဦး.."

ကျိုးဆုချင် ၏ မျက်လုံးများက ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေမိသည်။ ကျန်းရှန် မပါဘဲ ကုမ္ပဏီ သို့ တစ်ယောက်တည်း အလုပ်သွားရခြင်း က သူမ စိတ်ထဲတွင် တစ်စုံတစ်ခု လိုအပ်နေသလိုလို ခံစားနေရသည်။ သူမ ကအမှန်တစ်ကယ် အသားမကျသေးပေ။

" ဒါနဲ့ ကိုယ်တို့ ဘယ်အချိန်လောက်မှ ကွာရှင်းစာချုပ်ထဲကအတိုင်း နေကြမှာလဲ.."

ကျန်းရှန် ကမေးသည်။

" အခုရက်ပိုင်း ကျွန်မ အလုပ်နည်းနည်း ရှုပ်ဦးမှာဆိုတော့ သောကြာနေ့ လောက်မှ နေဖို့ အိမ်တစ်လုံး ရှာရမှာ..၊ သောကြာနေ့မှ ပဲ အိမ်ပြောင်းလိုက်

တော့မယ်လေ.."

ကျိုးဆုချင် က ပါးစပ်ထဲရှိရာ စကားများ ပြောခဲ့ပြီး အချိန်ကာလ စံအိမ်မှ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကျိုးဆုချင် ထွက်သွားပြီးနောက်တွင် ကျန်းရှန် က အိမ်ဖုန်းကို သုံးကာ ကျောင်းကျန်းဟောင် ဆီသို့ ဖုန်းခေါ်လိုက်၏။

" ငှါကို လူနှစ်ယောက်ရဲ့ အကြောင်းတွေ ကူညီပြီး စုံစမ်းပေးဦး..၊ သူတို့ရဲ့ လိပ်စာတွေ ရယ်..အခုလတ်တလော လှုပ်ရှားမှုတွေရယ် သိချင်တယ်.."

" ဆရာကျန်း..က ဘယ်သူတွေအကြောင်းများ သိချင်လို့ပါလဲ.."

" လျူဝမ်ဖန်း နဲ့ ဝူချောင်ဟိုင်.."

ကျန်းရှန် ထံမှ နာမည် နှစ်ခု ကြားလိုက်ရသည်တွင် ကျောင်းကျန်းဟောင် နှလုံးသားတစ်ခုလုံး အေးခဲသွားသည်ဟုပင် ရုတ်တရက် ခံစားမိလိုက်သည်။ ကျန်းရှန် စုံစမ်းခိုင်းသည့် လူနှစ်ယောက်မှာ လင်းကျိုးမြို့၏ နံပါတ်တစ် အဆင့်အတန်းရှိသည့် သခင်လေးများ ဖြစ်နေကြသည် မဟုတ်လော။ ထို လူ နှစ်ယောက်၏ နောက်ခံအင်အားမှာ အလွန်ကြီးမားလှပြီး သူ့ထက်တောင်မှ ပို၍ အင်အားကြီးနေသေးသည်။ ကျန်းရှန် ဘာလုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေသနည်း။ သို့သော် သူက ကျန်းရှန် အား ပြန်မမေးရဲပေ။

" ကိစ္စမရှိပါဘူး..ဆရာကျန်း..၊ ကျွန်တော် အသေအချာ စုံစမ်းပေးပါ့မယ်.."

"အင်း..၊ တစ်ခုခု သိရပြီဆိုရင် ဒီ ဖုန်းနံပါတ်ကိုပဲ ပြန်ခေါ်လိုက်.."

ကျန်းရှန် က ဖုန်းချလိုက်ပြီးပြီး တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ချလိုက်ကာ ပိုင်ယွမ်ဒန် ဆေးလုံးကို သောက်လိုက်သည်။ ထိုစဉ် ကြီးမားကျယ်လောင်သည့် အသံကြီးတစ်ခုနှင့်အတူ အလွန်သန်မာသည့် ဆေး၏ အကျိုးအာနိသင်များက ချီပင်လယ်အတွင်း အရှိန်အဟုန်အပြည့်နှင့် လှည့်ပတ်ဝင်ရောက်လာကြကာ နျူကလီးယား ဗုံးပေါက်ကွဲသည့်အလား ပေါက်ကွဲသွားတော့သည်။

" နာလိုက်တာ.."

ကျန်းရှန် ၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး နာကျင်မှုကြောင့် ရှုံ့မဲ့နေပြီး ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးမှာလည်း ချွေးများဖြင့် ရွဲ့ရွဲ့စိုနေတော့၏။ ကျန်းရှန် လည်း နာကျင် မှုအား ဘာမှမတတ်နိုင်ဘဲ အော်ဟစ်ညည်းညူ နေတော့သည်။ သို့သော် သူက သွားများကို ကြိတ်ကာ နာကျင်မှုကို သည်းခံနေခဲ့သည်။ လျူဝမ်ဖန်း ၏ အဆင့်အတန်းနှင့်ဆိုလျှင်သူလို သာမန်လူတစ်ယောက်နှင့် တိုက်ခိုက် ရန် သက်တော်စောင့်အချို့၏ လက်ထဲကို သေနတ်များ ထည့်ပေးနိုင်လေ သည်။ ယခု လက်ရှိ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်တည်ဆောက်ခြင်း ဒုတိယ အဆင့်နှင့် ဆိုလျှင် ယင်း သေနတ်ကျည်ဆန်များကိုမတားဆီးနိုင်သေးပေ။ ထို့ကြောင့် သူ၏ ချီပင်လယ်အား ကြီးမားလာအောင် လုပ်ဆောင်ရန်လိုအပ်လေသည်။ ကျန်းရှန်က ပိုင်ယွမ်ဒန်ဆေး ၏ အာနိသင်များကို သူ၏ သွေးကြောများ အတွင်းသို့ နတ်ဘုရားဖျက်စီးခြင်း အနုပညာ ကျင့်စဉ်အား အသုံးပြု၍ လှည့်ပတ်လိုက်လျှင် ဆေး၏ အကျိုးအာနိသင်များက အစစ်အမှန် စွမ်းအင် အဆီအနှစ်များအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားပြီး သူ၏ ဒန်ကျန် အတွင်းသို့ စီး ဆင်း ဝင်ရောက်သွားကြ၏၏။ ထိုသို့ ဒန်ကျန် အတွင်းသို့ စီးဆင်းသွားရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင်လည်း ကျန်းရှန်၏ သွေးကြောဆုံမှတ်များ ကို ဖြတ်သန်းသွားရသည်ဖြစ်ရာ သူ၏ အရိုး များ ၊ ခန္ဓာကိုယ် ကြွက်သားများ ကို အားဖြည့်ပေးပြီး အလွန်သန်မာလာစေသည်။

ကျန်းရှန် က ဤ တန်ဖိုးကြီး တရုတ်တိုင်းရင်းဆေးအမယ် များက အလွန်သန့်စင်နေကာ ထိရောက်မှု အလွန်ကောင်းမည်ဟု ထင်မှတ်မထားခဲ့ ပေ။ ဆေး၏ အကျိုးအာနိသင်မှာအလွန်များပြားလှသဖြင့် ချီပင်လယ် ဖွဲ့စည်းခြင်း ဒုတိယ အဆင့်သို့ပင်ချိုးဖျက်ဝင်ရောက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ကျန်းရှန် မျှော်လင့်နေမိသည်။ မျက်စိ တစ်မှိတ်အချိန်လေးအတွင်းမှာပင် ၅ နာရီဆို

သော အချိန်က ကုန်ဆုံးသွားခဲ့သည်။ နေ့လည်ခင်းတွင် ကျန်းရှန်၏ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှ အစစ်အမှန် စွမ်းအင် အဆီအနှစ်များက ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အမြန်နှုန်းနှင့် တိုးပွားလာလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျန်းရှန် က တစ်ခုခု မှားယွင်းနေသလို ခံစားလိုက်မိသည်။ အစစ်အမှန် စွမ်းအင် အဆီအနှစ်များက ခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်ခြင်း အထွတ်အထိပ် အဆင့်သို့ ရောက်လျှင် ရပ်တန့်သွားကြတော့သည်။ ထိုခဏတွင် ကျန်းရှန် က သူ၏ ဒန်တျန် အတွင်းမှ အပူလောင်ကျွမ်းခြင်း အား ခံစားလိုက်ရသည်။ သူ၏ အရေပြားမှာလည်း အပူဒဏ်ကြောင့် ကွဲအက်လာပြီး သွေးများပင် စိမ့်ထွက်လာလေသည်။

" ဆိုးလိုက်တာ..၊ ဒါက ကျင့်စဉ် အဆင့် အမြန်တိုးတက်အောင် လုပ်မိလို့ ဖြစ်လာတာပဲ..."

ကျန်းရှန်က ဒန်တျန် အတွင်းမှ မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင် နာကျင်မှု ဒဏ်ကို ခံစားမိလိုက်သည်။ ချီပင်လယ် တစ်ခုလုံး ကွဲထွက်တော့မတတ် ခံစားနေရ၏။ ထိုအချိန် ကျန်းရှန် ၏ နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ပြင်းထန်စွာ တုန်လှုပ်နေမိသည်။ ကျန်းရှန် က အရဲစွန့်လိုက်ပြီး သူ၏ လက်ချောင်းကို သွေးထွက်အောင် ကိုက်လိုက်သည်။ ဤတွင် သွေးများက ကျန်းရှန် ၏လက်မှ မြား တစ်စင်းသဖွယ် ပန်းထွက်လာတော့သည်။

" ကြည့်ရတာ နောက်တစ်ခေါက် ကျရင် အလောတကြီး လုပ်လို့ မရတော့ဘူးပဲ..၊ မဟုတ်ရင် ဂုဏ်သတင်းကြီးမားလှတဲ့ထိုက်ချူး သခင်ကြီး က အဆင့် မြန်မြန်တက်ဖို့ ကြိုးစားရင်းနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တည်ဆောက်ခြင်း အဆင့်နဲ့ သေသွားတယ်ဆိုရင် လူကြားလို့မှ ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး....၊ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ဟာသ ကြီး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်.."

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းမှ နွေးထွေးသည့် စွမ်းအင် များ ငြိမ်သက်သွား

သည်ကို ခံစားမိကာ ကျန်းရှန် တစ်ယောက် ပျော်ရွှင်သွားမိသည်။ သူ အမှန်
တစ်ကယ် ကံကောင်းခဲ့ခြင်းကြောင့်သာ မသေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
လက်ချောင်းများကို ကိုက်ဖောက်ကာသွေးထွက်စေသည့် အချိန်
အနည်းငယ်ခန့်သာ နောက်ကျသွားခဲ့ပါက ယခုအချိန်တွင် ကျန်းရှန် တစ်
ယောက်သေဆုံးနေမည်မှာ အသေအချာပင်။ ဤ ပိုင်ယွမ်ဒန် ဆေးအား နှစ်
၃၀၀ တောင်တန်း ဂျင်ဆင်း ၊ အခြား ဂျင်ဆင်း ဆေးမြစ် တစ်ခုနှင့် အမြွှာ
ကိုးသွယ် အဝါရောင် အဆီအနှစ် တို့ ဖြင့် ဖော်စပ်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ဆေး၏ အကျိုးအာနိသင်မှာကား အလွန်ပင် အားကောင်းလှ၏။ ဆေးဖော်
စပ်ရာတွင် ပါဝင်သည့် ပစ္စည်းများမှာ မူလချည်းသက်သက် ဆိုလျှင် မည်
သည့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမှ မရှိသော်လည်း ၎င်းတို့အား ပေါင်းလိုက်မည်ဆို
လျှင် အလွန်ပြင်းထန်သည့် အဆိပ် ၃ မျိုး အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားလေ
သည်။ ယင်းအဆိပ်များမှာ အလွန်ပြင်းထန်လှသည်ဖြစ်ရာ ကျားများ ၊
ခြင်္သေ့များပင် မစားရဲ လောက်အောင် ပြင်းထန်လှ၏။ သာမန် လူမျိုးကို မ
ဆိုထားနှင့် အလွန်သန်မာသည့် လူတစ်ယောက်ပင် ယင်း ပါဝင်ပစ္စည်းများ
နှင့်ဖော်စပ်ထားသည့်ဆေးအား တစ်ကျိုက်တည်း သောက်လိုက်ပါကာ
ချက်ချင်းပင် ဒွါရကိုးပေါက်မှ သွေးများ ထွက်ကာ သေဆုံးသွားလိမ့်မည်
ဖြစ်သည်။

ကျန်းရှန် က လျူမိသားစု နှင့် ယှဉ်က မတိုက်ခိုက်နိုင်မည်ကိုသာ စိတ်ပူ
နေခဲ့သည်။ သူ၏ ကျင့်ကြံမှု အဆင့်မှာလည်း လုံလောက်အောင် သန်မာ
ခြင်း မရှိသေးပေ။ ဒန်တျန်မှာလည်း မသန်မာသေးချေ။ ခန္ဓာကိုယ် အားဖြင့်
လည်း လုံလောက်အောင် သန်မာခြင်း မရှိသေးချေ။ သို့ဖြစ်လေရာ ကျန်းရှန်
အနေဖြင့် ဆေး၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုကို မတွန်းလှန်နိုင်သည်မှာ
သဘာဝပင်ဖြစ်၏။ သူ၏ သွေးကြောများထဲတွင် အပူများ လျော့ပါးလာ

သည်ကို ခံစားမိလျှင် ကျန်းရှန်က သွေးများ ဖောက်ထုတ်နေခြင်းကို ရပ်လိုက်သည်။ သွေး ပမာဏ အတော်များများ ဆုံးရှုံးသွား အပြီးတွင် ခန္ဓာကိုယ်တည်ဆောက်ခြင်း အထွတ်အထိပ် အဆင့်

သို့ ရောက်ရှိသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိလိုက်တော့၏။

ထို့အပြင် ပိုင်ယွမ်ဒန် ဆေး၏ အကြွင်းအကျန် အကျိုးအာနိသင် အချို့က ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း ကျန်ရှိနေသေးသည် ဖြစ်လေရာ ဆက်လက် ကျင့်ကြံမည်ဆိုပါက ချီကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနိုင်လိမ့်မည် ဖြစ်လေသည်။ ထိုအခိုက်တွင် ဖုန်းမြည်သံ က ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာ၏။ ဖုန်းက ကျောင်းကျန်းဟောင် ထံမှ ဖြစ်ပြီး ကျန်းရှန် စုံစမ်းခိုင်းထားသည့် လူ နှစ်ဦး၏ နေထိုင်ရာ လိပ်စာ များနှင့် နေ့စဉ်လှုပ်ရှားမှုများကို အသေးစိတ် တင်ပြလာခြင်း ဖြစ်သည်။

" အရမ်းကောင်းတယ်..၊ မင်းလည်း တော်တော်လေး ကြိုးစားခဲ့ရမှာပဲ.."

ကျန်းရှန် ၏ မျက်လုံးများမှ အေးစက်စက် အလင်းတန်း တစ်ခု တောက်ပသွား၏။ လျှူဝမ်ဖန်းနှင့် ဝူချောင်ဟိုင် တို့ နှစ်ယောက်လုံး သေရမည် ဖြစ်သည်။ ရိုးရိုးတန်းတန်း သေသည်ပင် မဟုတ်ဘဲ မြှုပ်နှံသဂြိုဟ်ခြင်းပင် မခံရပဲ သေရမည် ဖြစ်၏။

" ဆရာကျန်း...၊ တခြား ခိုင်းစရာ အလုပ်များ ကျန်ရှိသေးလား မသိဘူး.." ကျောင်းကျန်းဟောင် က မေးသည်။

" ဒီလိုဆိုလည်း ငါ့ကို အရည်အသွေးမြင့် ကျောက်စိမ်း တစ်ချို့နဲ့ ကျောက်သားတွေကို ပန်းပုထု ပုံဖော်လို့ရတဲ့ ဓါးတစ်ချို့ရှာပေးဖို့ ကူညီပေးဦး..၊ နောက်ပြီး ပြဒါး နည်းနည်းရယ် အဆောင်ရေးတဲ့ စာရွက်တွေရယ် ၊ ဖုန်းတစ်လုံးရယ် ၊ ပြီးတော့တရုတ်အပ်စိုက်တဲ့အခါသုံးတဲ့ အပ် တစ်စုံစာ

လောက်ရယ် နဲ့ လောလောဆယ် နေဖို့ နေရာတစ်နေရာစာရယ် ရှာပေးဦး.."

ကျန်းရှန် က တည်ငြိမ်စွာ အမိန့်ပေးသည်။ ကျောက်စိမ်းက ကျိုးဆုချင်အတွက် သူမကိုယ်သူမ ကာကွယ်နိုင်ရန် ကျောက်စိမ်း အဆောင် လုပ်ပေးချင် ၍ ဖြစ်သည်။ ဤ နည်းလမ်းဖြင့်သာ သူ့နေနှင့် သူမအား ထားခဲ့ရမည်ကို အနည်းနှင့် အများ စိတ်ချနိုင်မည်လည်း ဖြစ်လေသည်။

အဆောင်စာရွက် နှင့် ပြဒါး တို့ကား မီးတောက်ဘောလုံး အဆောင် အချို့ လုပ်ရန် အတွက်ဖြစ်သည်။ လူတစ်ယောက်အားသတ်ဖြတ်မည်ဆိုပါက သတ်ဖြတ်ပြီးလျှင်မည်သည့် ခြေရာလက်ရာတစ်ခုမှ မကျန်ရစ်အောင် ဖျောက်ဖျက်ပစ်ခဲ့မှ ရမည်မဟုတ်ပါလား။ ကျင့်ကြံခြင်းလောကတွင်တော့ ထိုသို့သော အဆောင် လုပ်ရန်အတွက် မိစ္ဆာသားရဲ များ၏ သွေး နှင့် သားရဲ အရေပြားကိုသုံးကာ အဆောင်များ ပြုလုပ်ကြ၏။ သို့သော် ယခုတွင်တော့ အဆောင်စာရွက် အချို့နှင့် ပြဒါးကို သုံးကာ လုပ်ရန်သာ

ရှိတော့သည်။ ဒီးဟောင် ကလပ်တွင် နေထိုင်ရန်မူကား ကျင့်ကြံခြင်းအား ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရဦးမည် ဖြစ်သောကြောင့် အဆင်မပြေနိုင်ပေ။ နောက်ပြီး အိမ်မှာနေပြီး ဆက်လက်ကျင့်ကြံမည်ဆိုပါကလည်း ကျိုးဆုချင် တွေသွားလျှင် မလိုလားအပ်သော ပြဿနာများ ဖြစ်လာနိုင်ပြီး သူမ အား ကြောက်ရွံ့ သွားစေလိမ့်မည်ဖြစ်၏။

" ကိစ္စမရှိပါဘူး..၊ ဆရာကျန်း က ကျွန်တော်တို့ ဒီးဟောင် ကလပ်ကို လာခဲ့လို့ရပါတယ်..၊ အပေါ်ထပ်မှာ ကြယ်ငါးပွင့်အဆင့်ရှိတဲ့ အထူးခန်းတွေရှိပါတယ်.."

ကျောင်းကျန်းဟောင် က ကျန်းရှန် ၏ စကားပင် မဆုံးသေးခင် သဘောတူကြောင်း အလောတကြီးပြောနေတော့သည်။ ကျန်းရှန် က တစ်

ကိုယ်ရည်နေ့စဉ်သုံး ပစ္စည်း အချို့ကို ကျောပိုးအိတ် ထဲသို့ထည့်လိုက်သည်။
ထို့နောက် သူ နှစ်အတန်ကြာနေခဲ့သည့် သူ့အခန်းကို နှမြောသတ စွာကြည့်
နေမိ၏။ထိုအခိုက်တွင် ကျိုးဆုချင် အလုပ်မှ ပြန်ရောက်လာပြီး ကျန်းရှန်
အားမြင်လျှင် အလွန်အံ့အားသင့်သွားတော့သည်။

" ကျန်းရှန်..၊ ရှင် ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ.."

" အာ...၊ အခု ကိုယ်တို့က ကွာရှင်းပြီးသွားပြီဆိုတော့ ကိုယ့်အနေနဲ့ အိမ်
မှာ နေလို့ မသင့်တော်တော့ဘူးလေ..၊ အဲ့တာကြောင့် အခု ဒီးဟောင်
ကလပ်မှာ သွားနေမလို့..၊ ကိုယ့်အတွက် စိတ်အနှောက်အယှက် ဖြစ်မနေပါ
နဲ့..၊ ပြဿနာ တစ်ခုခုရှိရင် ကိုယ့်ကို အဲ့မှာ လာရှာလှည့် ဟုတ်ပြီလား..'

ကျန်းရှန် က ပေါ့ပါးစွာပြောသည်။

" ဒါနဲ့နေပါဦး..၊ ဒီးဟောင်ကလပ်လို နေရာမျိုးမှာ နေနိုင်လောက်အောင်
ပိုက်ဆံတွေ ဘယ်ကရတာလဲ.."

ကျိုးဆုချင် က အံ့အားသင့်စွာမေးလိုက်ပြီးမှ ရုတ်တရက် တစ်စုံတစ်ခု
ကိုသဘောပေါက်သွားဟန်ဖြင့် အေးစက်စွာပြောသည်။

" ကောင်းပြီလေ..၊ အခု ရှင့်လက်ထဲမှာ ယွမ် တစ်သန်း ရှိနေတော့ ရှင့်
ကိုယ်ရှင် သူဌေးကြီးလို့ထင်နေတာလား..၊ ကောင်းတယ်..သွားစမ်းပါ.."

ယင်း ပိုက်ဆံ တစ်သန်း မှာ သူမတို့ နှစ်ယောက် ကွာရှင်းခဲ့သည့်အတွက်
ရရှိခဲ့သည့် ပိုက်ဆံဖြစ်၏။ ထိုပိုက်ဆံကို ကျန်းရှန်က အဘယ်ကြောင့် ထိုမျှ
နှလုံးသားကင်းမဲ့စွာ သုံးဖြုန်းနိုင်ရသနည်း။ သူမ စိတ်ထဲတွင် အလွန်
ဝမ်းနည်းမိသည်။ထိုအကြောင်းအား တွေးမိလိုက်ပြီး ကျိုးဆုချင် တစ်
ယောက် မျက်လုံးများမှာ မျက်ရည်များနှင့် ဝေဝါးသွားခဲ့သည်။ သူမ က
ကျန်းရှန် အား စိတ်ပျက်စွာပြောသည်။

" ကောင်းပြီ..၊ ဒါဆိုလည်း အခုချက်ချင်း သွားတော့.."

ကျန်းရှန် ဒီးဟောင် ကလပ်သို့ ရောက်လျှင် ကျောင်းကျန်းဟောင် က ချက်ချင်းဆိုသလို ပြေးထွက်လာပြီး ကြိုဆို၏။ထို့နောက် ကျန်းရှန် မှာကြား ထားသည့် ပစ္စည်းများအား ပေးလိုက်သည်။ကျောက်စိမ်း အချို့၏ အရည် အသေးမှာ အလွန်ကောင်းမွန်ပြီး အနည်းဆုံး ယွမ် ငါးသန်း ခန့်တန်ကြေးရှိ လေသည်။ သို့သော် ကျန်းရှန် ၏ အမြင်တွင်တော့ ၎င်း ယွမ် ငါးသန်း မှာ ဘာမျှမဟုတ်ပေ။ကျန်းရှန် က စကားတစ်ခွန်းမျှမပြောပဲ ပစ္စည်းများကို လက်ခံရယူပြီးလျှင် ကျောင်းကျန်းဟောင် ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် အခန်းတစ်ခု သို့ဝင်ခဲ့လိုက်သည်။ အခန်းထဲသို့ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်းပင် ကျင့်ကြံမှုကို စတင်လိုက်ကာ ချီပင်လယ် အဆင့်သို့ လျှင်မြန်စွာ ရောက်ရှိသွားတော့၏။ သို့သော် ပိုင်ယွမ်ဒန် ဆေး၏ အကျိုးအာနိသင် မှာ အလွန် ပြင်းထန်လှသည် ဖြစ်ရာ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းရှိအပူချိန်အား ကောင်းစွာ ထိန်းချုပ်နိုင် ခြင်း မရှိပေ။ကျန်းရှန် က ထိုသို့ သော အပူချိန်အား ထိန်းချုပ်ရန်မှာ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ဆေးအကျိုးအာနိသင်များစွာ ပါဝင်နေသည့် သွေးများကို ထုတ်ပစ်ရသည်မှာ အလဟဿ ဖြုန်းတီးရာကျသည်ဟု ခံစားမိသည်။

အခန့်သင့်စွာပင် ဒီးဟောင် ကလပ် အနီးတွင် သွေးစုဆောင်းရေး ဌာန တစ်ခုရှိနေသည်ကို ကျန်းရှန် တွေ့လိုက်ရသည်။ထိုခဏမှာပင် ကျန်းရှန်၏ မျက်လုံးများမှာ ဝင်းလက်တောက်ပလာပြီး သွေးများကိုအလကားဖောက် ထုတ်ပစ်နေမည့်အစားလှူဒါန်းရန် စဉ်းစားမိကာ ထို သွေးစုဆောင်းရေး ဌာနသို့ သွားလိုက်သည်။ သူ၏ သွေးများမှာ အလွန်သန့်စင်လှပြီးဆေး အကျိုးအာနိသင်များ ပါရှိနေရာ သူ၏ သွေးအား အသုံးပြုရသူသည် အလွန် ကံကောင်းသည့်သူ ဖြစ်မည် ဖြစ်ပြီးတစ်သက်လုံး မည်သည့် ရောဂါ များမှ ဖြစ်ပွားတော့မည် မဟုတ်ပေ။ပထမ အကြိမ် သွေးလှူအပြီးတွင် သူနာပြုမ

လေး တစ်ဦးက ကျန်းရှန် ရှေ့သို့ လာရပ်ကာ ပြုံးလျက် စကားဆိုသည်။

" လူကြီးမင်း..၊ ဒါက လူကြီးမင်းရဲ့ သွေးလှူဒါန်းတဲ့ လက်မှတ်ပါ။
နောက်ပြီး အာဟာရပြန်ဖြည့်ဖို့အတွက် ယွမ် ၅၀၀ လည်းပါပါတယ်.."

ကျန်းရှန် က ယင်းသို့ လာပေးသည်ကို စိတ်ရှုပ်ထွေးမသွားပေ။ သူ
လှူဒါန်းလိုက်သည့် သွေးပမာဏက ခြင်ကိုက်သည့် ကုန်ဆုံးသွား
သလောက်သာ ရှိသည်မဟုတ်လား။ သူက ပိုက်ဆံကို ယူလိုက်ကာ ငွေ
လက်ခံ ရရှိကြောင်းပြောစာတွင် လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက်
ပြောစာ ၏ နောက်တစ်ပိုင်းကို ကျောပိုးအိတ်ထဲကို ထည့်လိုက်ကာ ထွက်ခွာ
လာခဲ့သည်။နောက်ထပ် ရက်အနည်းငယ် ခန့်အထိ ကျန်းရှန် က ကျင့်ကြံ
ခြင်းကို အာရုံစိုက်ထားလိုက်သည်။ကျင့်ကြံခြင်း မလုပ်သည့်အချိန်များတွင်
လည်း လူများကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သည့် အစီအရင်များကို ကျောက်စိမ်းပေါ်
တွင်ရေးဆွဲကာ ကုန်ဆုံးစေခဲ့၏။နေ့လည်ခင်းသို့ ရောက်သည့်အခါတိုင်း
သူက သွေးစုဆောင်းရေးဌာနသို့သွားကာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဆေး၏
ဘေးထွက်

ဆိုးကျိုးအား ထိန်းညှိနိုင်ရန် သွေးသွားလှူစမြဲပင်။ မကြာမီမှာပင် ချီ
ပင်လယ် ဒုတိယ အဆင့်သို့ ချိုးဖျက် ရောက်ရှိသွားလေသည်။မျက်စိတစ်
မှိတ်အချိန်လေးအတွင်းမှာပင် သောကြာနေ့သို့ ရောက်လာသည်။ ကျိုးဆု
ချင် အလုပ်သွားခါနီးတွင် ကျန်းရှန် က တံခါးဖွင့်ကာ အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့
သည်။

" ဆုချင်..၊ ဒီနေ့ တရားရုံးကိုသွားပြီးကွာရှင်းဖို့ လုပ်ရမှာမလား..၊ မင်းမှာ
အချိန်ရော ရှိရဲ့လား.."

ကျိုးဆုချင် တစ်ယောက် နှလုံးသားထဲမှာ ခါးသီးမှုကို ခံစားလိုက်ရသည်။

** ရှင့်စိတ်ထဲမှာ ကွာရှင်းဖို့ကို အဲ့လောက် အလျင်လိုနေရလောက်အောင်

ကျွန်မကို မုန်းနေလို့လား... ဒါမှမဟုတ်ရင် နစ်နာကြေးအနေနဲ့ ယွမ် တစ်သန်း ရမှာမို့လို့လား... ကျွန်မ ရှင့်ကို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်အနည်းငယ် လောက် ကတည်းက ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့တာတွေအတွက် အခု ပြန်ရလိုက်တာ က ဒါတဲ့လား..**

ရင်ထဲတွင် လှိုက်တက်လာသော ခါးသီးမှုများကို ပြန်လည် ထိန်းချုပ် ကာ တိတ်တခိုး သက်ပြင်းရှိုက်မိသည်။ ထို့နောက်အေးစက်သည့်လေသံနှင့် ပြော၏။

" သွားစို့.. ဒီနေ့ကို စောင့်နေတာ ကြာပြီ..."

မြို့နယ် တရားရုံးသို့ သွားရာလမ်းတွင် ကျိုးဆုချင် ၏ ကားလေးမှာ ပျက်သွားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူမ က 4s ကားပြင်ဆားဗစ် ဆိုင်သို့ ဖုန်း လှမ်းဆက်ကာ သူမ၏ ကားကို လာဆွဲရန် ပြောသည်။ ကားပြင်ပြီးသွား၍ ပိုက်ဆံရှင်းရန် အချိန်ရောက်မှ သူမ၏ ဘဏ်ကဒ်ထဲတွင် ပိုက်ဆံကုန်နေ ကြောင်း ကျိုးဆုချင် တစ်ယောက် သတိရလိုက်တော့၏။ ထို့ကြောင့် သူမ က မျက်မှောင်ကြုတ်လျက် ကျန်းရှန်းအားမေးသည်။

" ကျန်းရှန်.. ကျွန်မကို ယွမ် ၂ ထောင်လောက် ချေးပေးလို့ရမလား.."

" အမ်.. ပိုက်ဆံ လိုလို့လား.."

ကျန်းရှန် ရုတ်တရက် လန့်သွားသည်။ သူမ မူလကတည်းက ဘဏ်ကဒ် ထဲမှ ယွမ်တစ်သန်းအား ယူရန် စိတ်ကူးမရှိခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့် ယင်းပိုက်ဆံ များအား သွားမထုတ်ခဲ့ပေ။ ယခုတော့ သူမတွင် ပိုက်ဆံ ၂ ထောင်သာ ရှိလေ သည်။ ယင်း ပိုက်ဆံ ၂ ထောင်မှာလည်း သွေးလှူရာမှ ရခဲ့သည့် ပိုက်ဆံသာ ဖြစ်လေသည်။ ကျောင်းကျန်းဟောင် တစ်ယောက်လုံး သူ့နောက်လိုက် သဖွယ် ရှိနေခြင်းက သူ့အတွက် မည်သည့် ပိုက်ဆံမှ မလိုအပ်ချေ။ ကျန်းရှန် ၏ ဆွံ့အ တုံ့ဆိုင်းနေပုံကို ကြည့်ကာ ကျိုးဆုချင် မှာ လွန်စွာ ဒေါသထွက်

လာတော့သည်။ ကွာရှင်းပြီးကတည်းကသူမတို့ နှစ်ယောက်က ရင်းနှီး ပတ်သက်မှု တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိတော့သည့် အလား ကျန်းရှန် က ပိုက်ဆံ လေး ၂ ထောင်ကိုတွက်ကပ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ယခင် ရက်များက သူမ အလွန် စိတ်တိုခဲ့ရသည်။ လျူဝမ်ဖန်း က သူမ ကို ထပ်ကာထပ်ကာ ဖုန်းခေါ်ကာ အနှောက်အယှက်ပေးနေခဲ့သည်။ သူမ က ဘာမှ ပြန်မလုပ်နိုင်ပဲ ဒေါသထွက်ကာသာ ကျန်နေခဲ့ရ၏။ယခုတွင် ထို ဒေါသများက ကျန်းရှန်ပေါ်သို့ ပေါက်ကွဲကုန်တော့သည်။

" ကျန်းရှန်..၊ ကျွန်မ ရှင့်ကို ယွမ် တစ်သန်း ပေးခဲ့တယ်လေ..၊ ပိုက်ဆံလေး ၂ ထောင်လောက်ကို ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ..၊ ရှင် က တစ်ကယ်ကို နှလုံးသား မရှိတဲ့လူ သွေးအေးတဲ့လူပဲ.."

" ကောင်းပြီ..၊ ကောင်းပြီ..၊ ကောင်းပြီ..၊ ကိုယ် ပေးပါ့မယ်.."

ကျန်းရှန် က လက်မြှောက်ပြလိုက်ပြီး အရှုံးပေးဟန်ဖြင့် ပြောသည်။ ထို့နောက် သူ့အိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံ ၂ ထောင်ကို ထုတ်ယူလိုက်ကာ ကျိုးဆုချင် အား ပေးလိုက်၏။ကျိုးဆုချင် မှာ ယခုအချိန်တွင် ကျန်းရှန် အား အလွန် စိတ်ပျက်နေပြီ ဖြစ်ပြီး ရွံရှာ စက်ဆုပ်နေပြီဖြစ်ရာ စကားပင် ပြောချင်စိတ်မ ရှိတော့ပေ။ကားပြင်ခ ပေးချေပြီးနောက် မြို့နယ် တရားရုံးသို့ ထွက်လာခဲ့ ကြတော့၏။ တရားရုံးသို့ ရောက်လျှင် ကျိုးဆုချင် က ရုံးပေါက်သို့သွားကာ နှစ်ဦး သဘောတူ ကွာရှင်းစာချုပ်အား ပေးလိုက်လေသည်။တရားရုံးမှ အဒေါ်ကြီး က ကွာရှင်းစာချုပ်အား မြင်လျှင် ကျိုးဆုချင် အား မျက်မှောင်ကြုတ်လျက်ကြည့်ကာ

" မိန်းကလေး..၊ ဒီစာချုပ်ထဲမှာ ပါတဲ့အတိုင်း ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို ယောက်ျား လေးဖက်ကို ပေးမယ်ဆိုတဲ့ အချက်က မှန်ကန်ရဲ့လား..၊ ဘာလို့ ပိုင်ဆိုင်မှု ကို ယောက်ျားလေးဖက်ကို ပေးတာလဲ.."

" အဲအတိုင်း မှန်ပါတယ် ဒေါ်ဒေါ်...၊ ပြဿနာ မရှိပါဘူး.."

ကျိုးဆုချင် ရင်ထဲတွင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ယင်းကား လက်ရှိနေသည့် အိမ် သည်သာမကပဲ..၊ ယွမ် တစ်သန်း လည်း အပါအဝင်ဖြစ်လေသည်။

" လက်ထပ်စာချုပ်နဲ့၊ အိမ်ထောင်စု စာရင်း ကရော.."

တရားရုံးမှ ဝန်ထမ်းက ကျန်းရှန် အား မနှစ်မြို့ဖွယ်ကြည့်ကာ ပြောသည်။ မိန်းကလေးဖက်မှ ထိုမျှ အနစ်နာ ခံကာ ကွာရှင်းလိုနေသည် ဆိုမှတော့ ယောက်ျားလေးဖြစ်သူ ဖက်မှ အမှားတစ်စုံတစ်ရာ ကျူးလွန် ထားခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ပေမည်။ သူ့ အတွေ့အကြုံအရ ထိုသို့သော ကိစ္စများတွင် ယောက်ျားလေးဖက်မှ ဖောက်ပြန်မှုများ ကျူးလွန်ထားခြင်းကြောင့် ကွာရှင်းကြသည် များ၏။ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို အိမ်မှ နှင်ထုတ်ကာ နစ်နာကြေးအဖြစ် အိမ်ကိုပါ အပိုင်သိမ်းပစ်သည့် ယောက်ျား တစ်ယောက်မှာ အလွန်ပင် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ရာကောင်းပြီး လူမဆန်သည့် လူဟု ဆိုလျှင်လည်း မမှားပေ။

" အာ....၊ လက်ထပ်စာချုပ်က လိုသေးတာလား.."

ကျိုးဆုချင် က မေးသည်။

" ဒါပေါ့..၊ လိုတာပေါ့..၊ လက်ထပ်စာချုပ် လိုတာပေါ့..၊ လက်ထပ်စာချုပ်နဲ့မှ လက်ထပ်ထားတာကို ပယ်ဖျက်လို့ ရမှာလေ.."

ရုံးစာရေးက ကွာရှင်းစာချုပ်အား ကျိုးဆုချင် ထံပြန်ပေးလိုက်ပြီး

" မိန်းကလေး..၊ အိမ်ပြန်ပြီး လက်ထပ်ထားတယ်ဆိုတဲ့ သက်သေအထောက်အထား ရအောင် ပြန်ယူခဲ့ပါ..၊ နောက်ပြီးကွာရှင်းပြီးရင် ပစ္စည်းဥစ္စာ ပိုင်ဆိုင်မှုကို ယောက်ျားလေးဖက်ကို ပေးမယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကို

ပြန်စဉ်းစားခဲ့ပါဦး.."

" အဲဒါဆိုလည်း အိမ်ပြန်ပြီး သက်သေ သွားယူကြတာပေါ့.."

ကျန်းရှန် က ချက်ချင်း ပြောသည်။ ကွာရှင်းဖို့ကိစ္စကို မြန်မြန် လုပ်ပြီး လျှင် လျူဝမ်ဖန်း အား တစ်ခုခု လုပ်ရဦးမည် မဟုတ်ပါလား။

" ကျန်းရှန်...၊ ရှင် ဘာလို့ ဒီလောက် အလောတကြီး နိုင်နေတာလဲ.."

ကျိုးဆုချင် မှာ အလွန် ဒေါသထွက်နေသဖြင့် သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်လေးမှာ တုန်ယင်နေတော့သည်။ ဒေါသများကိုပင် မထိန်းချုပ်နိုင်တော့ပဲ သွေးများ တိုးလာကာ ခေါင်းပင် မူးလာတော့သည်။ ထို့နောက် တွင်တော့ လောက ကြီးတစ်ခုလုံး အမှောင်ကျသွားကာ သူမ ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း ကြမ်းပြင် ပေါ်သို့ လဲကျသွားတော့သည်။
